

Sygn. akt II Cz 59/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Starosta**

Sędziowie: **SO Irena Dobosiewicz /spr./**

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **I. K.**

przeciwko **(...) Kasie (...)w G.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie IX Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Żninie z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt IX C 223/14

postanawia:

I uchylić zaskarżone postanowienie;

II nie obciążać powódki kosztami postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 59/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy w Szubinie IX Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Żninie - w sprawie z powództwa I. K. przeciwko(...)Kasie (...)w G. o zapłatę - stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał jej rozpoznanie Sądowi Rejonowemu w Gdyni (sygn. IX C 223/14).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zgodnie z art. 30 k.p.c. pozew przeciwko osobie prawnej składa się w sądzie właściwym dla siedziby pozwanego. Powódka zaś złożyła pozew w Sądzie Rejonowym w Szubinie IX Zamiejscowym Wydziale Cywilnym z siedzibą w Żninie nie uzasadniając w żaden sposób jego właściwości, wobec czego Sąd przekazał sprawę według przepisów o właściwości ogólnej (art. 200 § 1 k.p.c.).

Zażalenie na postanowienie złożyła powódka i domagała się jego zmiany poprzez uchylenie oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Jednocześnie wskazała, że szkoda, której naprawienia dochodzi w niniejszym postępowaniu jest następstwem czynu niedozwolonego, jakiego dopuściła się pozwana, co stosownie do art. 35 k.p.c. uzasadnia właściwość Sądu Rejonowego w Szubinie IX Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Żninie.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowanie zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Nie ulega wątpliwości, że zgodnie z art. 30 k.p.c., powództwo przeciwko osobie prawnej lub innemu podmiotowi niebędącemu osobą fizyczną wytacza się według miejsca ich siedziby. Stosownie natomiast do art. 35 k.p.c., powództwo o roszczenie z czynu niedozwolonego wytoczyć można przed sąd, w którego okręgu nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Ubocznie można zauważyć, że art. 30 k.c. stanowiący o właściwości miejscowej powództwa przeciwko osobie prawnej w żadnym razie nie jest przepisem statuującym właściwość wyłączną. Przepis art. 35 k.c. umożliwia natomiast powodowi wybór sądu przed którym chce wytoczyć powództwo.

Co do zasady o właściwości miejscowej dla powództw z tytułu odpowiedzialności deliktowej decyduje miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę, a nie miejsce, w którym powstała szkoda (zob. postanowienie SN z dnia 2 grudnia 1970 r., II CZ 158/70, OSP 1971, z. 6, poz. 120). Tym bardziej należy też przyjąć, że naruszenie dobra osobistego zawinionym działaniem lub zaniechaniem, z uwagi na wagę społeczną tego rodzaju naruszeń oraz ze względu na jednolitość skutków prawnych jest czynem niedozwolonym, co w konsekwencji umożliwia poszkodowanemu, w myśl art. 35 k.p.c. wytoczenie powództwo o ochronę tego dobra przed sądem, w którego okręgu nastąpiło zdarzenie szkodzące (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 1989 roku, sygn. akt I CZ 170/89, baza LEX nr 8977).

Z treści złożonego pozwu jasno wynika na czym powódka opiera swoje roszczenie, jak i fakt, że zdarzenie, które wywołało szkodę nastąpiło w obszarze właściwości Sądu Rejonowego w Szubinie. Dlatego też w ocenie Sądu Okręgowego, treść pozwu pozwala na stwierdzenie, że powódka przytoczyła okoliczności faktyczne uzasadniające żądanie i właściwość Sądu Rejonowego w Szubinie IX Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Żninie.

Brak było zatem podstaw do stwierdzenia niewłaściwości i przekazania sprawy według właściwości do Sądu Rejonowego w Gdyni.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.